

Venstres holdning er åbenbart den, at når der er mange nok, der har hjemmearbejde, så er der ingen grund til at have nogen regler. Man har været med til at håndhæve reglerne på dagplejeområdet i mange, mange år, et system, man har været med til at bakke op i årtier, men når der lige pludselig bliver masser af arbejdspladser, så skal der overhovedet ingen regler være for nogen som helst.

Når det så gælder spørgsmålet om kontrollen, så er det jo, at det ligger heri, at det er en beskyttelseslov. Den enkelte kan simpelt hen sige fra: Jeg vil ikke arbejde mere end det antal timer, der står i loven. Det har vi det helt fint med. Og vi har reglerne. Derfor går jeg selvfølgelig ud fra, at reglerne bliver overholdt, og derfor kan jeg heller ikke nævne nogen eksempler på, at der har været brud på 11-timersreglen i hjemmet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg skal gerne beklage over for den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitiske ordfører, at jeg kom til at kalde ham et forkert navn.

Jeg vil gerne til hr. Bjarne Laustsen understrege, at det, jeg talte om i indledningen af mine afsluttende bemærkninger, var, at det lød, som om der var flertal, og det var jo netop for samtidig at sige, at det er der jo ikke, fordi SF vælger at stemme nej. Så er der jo ikke et flertal. Men mange af ordførerne valgte at tale meget pænt om den fleksibilitet, der jo i realiteten er indeholdt i forslaget, og valgte altså på den måde at forsøge at tage lidt afstand fra det mere betonagtige indlæg, der kom fra den socialdemokratiske ordfører. Og det synes jeg er fornuftigt.

Så vil jeg så også sige, at jeg altså også hørte arbejdsministeren tale positivt, ikke eksplicit om vores forslag, men om en mulighed for at lave større fleksibilitet på området. Og nu kan jeg se, at arbejdsministeren sætter sig heroppe, så jeg håber, at det er, fordi arbejdsministeren nu også har tænkt sig at forklare, hvordan man agter at kontrollere reglerne i hjemmene.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om man i Venstre har den opfattelse, at arbejdstidsdirektivets § 17, stk. 1, giver mulighed for bare at give en generel dispensation for alt, hvad der

hedder hjemmearbejde set i forhold til 11-timers-reglen.

Så vil jeg godt spørge fru Charlotte Antonsen: Hvorfor er det her med kontrol så centralt for Venstre? Er det en skjult undskyldning, Venstre bruger, for at man absolut ikke vil have de her regler? Hvorfor er det med kontrollen så centralt? Det er det ikke for Socialdemokratiet. For Socialdemokratiet er det meget, meget vigtigt, at der er et sæt regler, hvor den enkelte kan beskytte sig selv. Og hvis den enkelte føler sig trådt for nær, så kan man hævde disse regler. Det er det helt centrale.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Poul Erik Dyrland: Hvorfor ønsker Venstre, det er vigtigere, at man kan kontrollere de love, man laver? Det ønsker vi, fordi vi ønsker et retssamfund, og hvis der skal være love og regler, så skal det også være love og regler, der håndhæves og overholdes. Ellers er det jo meningsløst at lave regler.

Og der må jeg så omvendt spørge hr. Poul Erik Dyrland: Hvorfor vil Socialdemokratiet lave nogle regler, hvis de ikke bliver håndhævet og overholdt alligevel? Det er jo helt ejendommeligt, at man så gør så meget ud af dette her felt, hvis man alligevel samtidig erkender, at reglerne ikke kan kontrolleres.

Om arbejdstidsdirektivet mener vi, at der er større muligheder for fleksibilitet i det nuværende arbejdsdirektiv. Jeg har allerede været inde på, at vi jo som bekendt i Danmark har valgt at vedtage direktivet uden lovgivning og uden regler, og derfor er det alene af den grund meget ejendommeligt, at man kommer rendende med en masse regler, inden vi endelig har fået afgjort i EU, om den metode, vi har valgt, er acceptabel.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er åbenbart to ting, som Venstre har meget, meget svært ved at forstå.

Den ene er, at man efterlyser fleksibilitet. Der er jo her fra denne talerstol også i dag blevet sagt, at der er forskellige muligheder for fleksibilitet, som vi alle sammen er enige om. Det eneste problem er sådan set bare, at Venstre ikke vil anerkende, at der er den mulighed for fleksibilitet, eller at man ikke forstår det. Men det må man jo så stille spørgsmål om under udvalgsarbejdet, så ministeriet kan oplyse om,